

T.C.

YARGITAY

17. Hukuk Dairesi

ESAS NO : 2015/11692

KARAR NO : 2015/11019

Y A R G I T A Y İ L A M I

MAHKEMESİ : Bandırma . Asliye Hukuk Mahkemesi

TARİHİ : 30/12/2004

NUMARASI :

DAVACI : M. K. vs

VEKİLİ : Av.Mustafa Biçer

DAVALILAR : 1-Yv. A.

2-Yh. Ç.

BİRLEŞEN DAVADA;

DAVACI : M. K. vs

DAVALILAR : 1-Yv. A.

2-Yh. Ç.

Taraflar arasındaki tazminat davasının yapılan yargılaması sonunda; kararda yazılı nedenlerden dolayı davanın kısmen kabulüne dair verilen hükmün süresi içinde davacılar vekili ve davalı Yv. A.vekili tarafından temyiz edilmesi üzerine dosya incelendi, gereği düşünüldü:

- KARAR -

Davacı vekili, davalı Yh.'nın maliki ve davalı Yv.'un sürücüsü olduğu aracın davalıların murisi yaya E. K. 'ye çarpması sonucunda meydana gelen kazada mürsi E. 'un öldüğünü, kazada davalı otomobil sürücüsünün kusurlu olduğunu belirterek fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla, eş M. ve resit olmayan oğlu M. E. için 300'er TL maddi tazminat, 1.000,00'er TL manevi tazminat ile üç reşit çocuğu için ayrı ayrı 1.000,00'er TL den 5.000,00 TL manevi tazminatın kaza tarihinden itibaren işleyecek en yüksek faiz ile

birlikte davalılardan müştereken ve müteselsilen tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiştir.

Davacılar vekili, müvekkilleri M. ve M. E. 'in maddi zararlarının daha fazla olduğunu belirterek, eş M. için 7.350,00 TL, davacı M. E. için 3.600,00 TL maddi tazminatın kaza tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalıdan tahsiline karar verilmesini talep ve dava etmiş, iş bu dava asıl dava ile birleşmiştir.

Davalı Yh. Ç. vekili, müvekkilinin kazadan önce aracını satılması için galerici A. A'a bıraktığını, onunda harici satış senedi ile aracı 15.06.1998 tarihinde diğer davalı Yv.'a sattığını belirterek davanın müvekkili yönünden husumet yokluğundan reddine karar verilmesi gerektiğini savunmuştur.

Davalı Yv. A., manevi tazminatın fahiş olduğunu, kazada tamamen ölen yayanın kusurlu olduğunu belirterek davanın reddini savunmuştur.

Mahkemece, toplanan deliller ve tüm dosya kapsamına göre, davalı Yh. Ç. yönünden davanın husumet yokluğundan reddine, Asıl davadaki maddi tazminat talebinin kabulü ile davacı M. için 300,00 TL davacı M. E. için 300,00 TL maddi tazminatın kaza tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalı Yv.'dan tahsiline, fazlaya ilişkin istemin reddine, asıl davadaki manevi tazminat talebinin kısmen kabulü ile davacı M. için 400,00 TL, M. E. için 300,00 TL, diğer davacılar N., L. ve Y. için ayrı ayrı 250,00'er TL manevi tazminatın kaza tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalı Yv. 'dan tahsili ile davacılar verilmesine; Birleşen davadaki maddi tazminat talebinin kısmen kabulü ile davacı M. için 2.325,54 TL ve davacı M. E. için 1.012,77 TL maddi tazminatın kaza tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte davalı Yv. 'dan tahsiline, fazlaya ilişkin maddi tazminat isteminin reddine karar verilmiş, karar davacılar vekili ve davalı Yv. A. vekili tarafından temyiz edilmiştir.

Dava, trafik kazasından kaynaklanan destekten yoksun kalma tazminatı ve manevi tazminat istemine ilişkindir.

1-21.07.2004 tarihinde yürürlüğe giren 14.07.2004 tarih, 5219 sayılı yasanın 2. maddesi A fıkrasında 1086 sayılı HUMK'nın 427. maddesindeki 40 milyon liralık temyiz kesinlik sınırının 1 milyar TL'ye yükseltilmesine karar verilmiştir. İş bu davanın karar tarihi 30.12.2004 olup karar tarihi itibariyle temyiz kesinlik sınırı eski para ile 1 milyar TL yani 1.000,00 TL olup tüm davacılar için hükmedilen manevi tazminatlar kabul ve red edilen miktarlar yönünden her iki taraf içinde karar tarihi itibariyle kesin niteliktedir. Kesin olan kararların temyiz istemleri hakkında mahkemece bir karar verilebileceği gibi, 1.6.1990 gün 3/4 sayılı İçtihadı Birleştirme Kararı uyarınca Yargıtay'ca da temyiz isteminin reddine karar verilebilir. Bu nedenle, tüm davacılar için hükmedilen manevi tazminatlara ilişkin davacılar vekilinin ve davalı Yv. A. vekilinin temyiz isteminin mahkeme hükmünün kesin olması nedeniyle REDDİNE,

2-Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, davalı Yv. A. vekilinin sair temyiz itirazlarının reddi gerekmiştir.

3-2918 sayılı Kanun'un 85. maddesinde araç işletenin sorumluluğu düzenlenmiş, işletenin ve araç işleticisi teşebbüsün sahibinin, aracın sürücüsünün veya aracın kullanılmasına katılan yardımcı kişilerin kusurundan kendi kusuru gibi sorumlu olacağı belirtilmiştir. Aynı Kanun'un 20/d bendinde ise, motorlu araçların satış ve devirlerinin trafik tescil müdürlüklerinde veya noterliklerde yapılacağı öngörülmekte olup, ancak böyle bir satış ve devir işleminin araç üzerindeki mülkiyet hakkını devre elverişli olduğu açıklanmıştır. Bu devrin yönteminde aracın kayıtlı olduğu tescil müdürlüğüne bildirilmemesi yüzünden aracın tescil kaydında bir değişiklik yapılmaması satışa konu aracın mülkiyetinin geçişini engellemez ise de, anılan yasa maddesinde belirtilen türden resmi bir satış ve devir işlemi yapılmaksızın, satış işlemine dayalı olarak işleten sıfatının ve araç üzerindeki mülkiyet hakkının devredildiğinin kabulü mümkün değildir.

Somut olayda davalı Yh. Ç., aracı önce galerici A. A. 'a bıraktığını, onunda harici satış senedi ile aracı 15.06.2008 tarihinde diğer davalı Yv. 'a sattığını beyan etmiş, ancak aracın kaza tarihinden önce satışına ilişkin resmi bir belge ibraz edememiştir. Öte yandan kaza tarihi itibarı ile araç trafikte davalı Yh. üzerine kayıtlıdır. Buna rağmen davalı Yh.'nın işleten sıfatının ve sorumluluğunun bulunmadığı gerekçesiyle davalı Yh. Ç.hakkındaki davanın reddine karar verilmiştir.

Bu durumda mahkemece, kaza tarihinden önce aracın 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 20/d maddesinde öngörülen biçimde devrini gerçekleştirilmeyen araç sahibi davalı Yh. Ç. hakkında, araç sürücüsünün kusurundan kendi kusuru gibi sorumlu olacağı gözetilerek yargılamaya devamla sonucuna göre bir karar verilmesi gerekirken yazılı olduğu biçimde hüküm kurulması doğru görülmemiştir.

SONUÇ: Yukarıda 1 numaralı bentte açıklanan nedenlerle bütün davacılar için hükmedilen manevi tazminatlara ilişkin davacılar vekilinin ve davalı Yv. A. vekilinin temyiz istemlerinin mahkeme hükmünün kesin olması nedeniyle REDDİNE; 2 numaralı bentte açıklanan nedenlerle davalı Yv. A. vekilinin sair temyiz itirazlarının reddine, 3 numaralı bentte açıklanan nedenlerle davacılar vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün davacılar yararına BOZULMASINA, peşin alınan harcın istek halinde temyiz eden davacılar ve davalı Yv. A. 'a geri verilmesine 21.10.2015 gününde oybirliğiyle karar verildi.

Başkan Üye Üye Üye Üye

A.Ş.Sertkaya M.Özcan S.Kul H.Tuztaş B.Aydın

Karşılaştırıldı.

M.D. S.A.